یادداشت

مناطق آزادی که آزاد نیست

مجید صیادنورد: مناطق آزاد کشـورمان مزیت‌های رقابتی دارند مانند مزایا و معافیت‌های قانونی مثل امکان ثبت شـرکت و مالکیت برای سرمایه‌گذار خارجی تا معافیت‌های ۲۰ساله مالیاتی. همچنین واقع‌شدن در استان‌هایی با قابلیت ایفای نقش خوشه‌های صنعتی-کشاورزی، تولیدات دانش‌بنیان و هم‌جواری با کشورهای همسایه برای فراوری و صادرات محصولات تولیدی داخلی از دیگر مزایای مناطق آزاد ایران است.

باید اشـاره کرد که از هفت منطقه آزاد کنونی، پنج منطقه دریاپایه بوده و قابلیت تأمین کالاهای اساسـی، مواد اولیه و صـدور کالاهای ایران را دارا هسـتند. علاوه‌براین، واقع‌شدن در مسـیر کریدورهای عبوری از کشورمان به همـراه مزایای پیش‌گفته به معنی امکان بازیگری بیشـتر برای جذب کالا و درآمد ارزی است و به‌طور کل می‌توان گفت مناطق آزاد یعنی الگوی عملی اقتصاد بدون رانت نفت و با تکیه بر توانمندی بخش خصوصی.

حال سـؤال اینجاسـت، ما با این فرصت‌ها و مزایایی کـه مزیت رقابتی ایران محسوب می‌شـوند، چه کرده‌ایم؟ مناطق آزاد تجاری-صنعتی در پی دوران گـذار جمهوری اسـلامی ایران از جنگی هشت‌سـاله، ورود به عصر تنش‌زدایی در سیاست خارجی و فروپاشی نظام دوقطبی، در ادبیات مدیریت اقتصادی-توسـعه‌ای کشـورمان متولد شـد؛ تولدی که از ابتدا ناقص بود؛ چراکـه برخلاف رویه جهانـی، در مناطق آزاد ایران، دولـت هیچ هزینه‌ای برای ایجاد و تکمیل زیرسـاخت‌ها صرف نکـرده و این مقطع مهم از طرف بخش خصوصی تأمین شـد. اما در سـطح بین‌المللی دولت با منابع مالی خود شـرایط را برای جذب سـرمایه‌گذار خارجی مهیا می‌کند. در نتیجه به دلیل دور از مرکز بودن، کمبود نیروی انسـانی و تجهیزات، سرمایه‌گذاری در این بخش سـودآور نبوده و دوره زمانی تکمیل زیرساخت، به جای پنج سال تا ۲۰ سال به طول انجامید و این یعنی از دست دادن فرصت‌ها و مزیت‌های رقابتی با نمونه‌های مشابه داخلی و خارجی.

نقض غرض واردات بر صادرات

نکته شـایان توجه اینکه بر اسـاس قانون چگونگـی اداره مناطق آزاد، فروش زمین، اخذ عوارض مختلف و به‌ویژه ۱۵درصد سـیف کالا، مهم‌ترین منابع درآمدی نهادهای دولتی متولی ایجاد زیرسـاخت، هزینه‌های جاری، خدمات‌رسانی عمومی و جذب سـرمایه‌گذار در مناطق است. در واقع شما مدیـر منطقه‌ای بودید که بـا فروش زمین و عوارض بـر واردات باید انجام وظیفه می‌کردیـد و این امر مبنایی برای واردات بیشـتر برای تأمین و انجام وظایف بود که منجر به متهم‌شدن مناطق به سکوی واردات شد.

طرفـه اینکه در بحـث زمین نیز بعـد از مدتی، سـازمان‌ها مالکیتی بر اراضی نداشـته و از سـویی، هزینه تملک زمین به یکی از موانع برای جذب سرمایه‌گذاران تولیدی و دانش‌بنیان داخلی مبدل شد.

مناطقی با مدیران سوخته

مهم‌تریـن وجه تمایز مسـتمر مناطق آزاد در سـه دهه گذشـته، غلبه دیدگاهی اسـت که از حلقه نخسـت قدرت پیروز انتخابات ریاست‌جمهوری و مجلـس دور بودند؛ تا اینکه در دوران مرحوم رئیسـی، بـرای انحراف از ارتقای مدیریتی (ریاست‌جمهوری یا وزارتی) برگزیده شـدند. همین مهم یکی از پاشنه‌آشـیل‌های مناطق آزاد بوده اسـت. درعین‌حال مانند سرزمین اصلی، مدیران و پرسنل تعرفه‌شده از سبد نفوذ مدیران ارشد دولتی کشوری، اسـتانی، افراد صاحب‌نفوذی ماننـد نمایندگان مجلس بودنـد. با نگاه به قانون چگونگی اداره مناطق آزاد و اقدامات دولت سازندگی، مناطق آزاد در ادبیات اقتصادی ایرانی، در حوزه «توسعه» تقسیم‌بندی شده، در ادامه برای تعریف کارویژه و کارکردهای آن از مصادیقی مانند الگویی برای داخل کشور، دورزدن تحریم، مبادی قاچاق کالا و مرکز صادرات اسـتفاده شد. درحالی‌که مناطق آزاد برای تسهیل و توسعه همکاری‌های اقتصادی، تولیدی، ترانزیتی، بازرگانی، بانکی-بیمه‌ای و کسب‌وکارهای جدید با کشورهای همسایه ایجاد می‌شـوند و در ادبیات روابط بین‌الملل و مطالعات منطقه‌ای قابل بررسـی هستند. ویژگی متمایز قانون و مقررات مناطق آزاد تجاری صنعتی جمهوری اسلامی ایران، وابسـتگی حیاتی به اجرای آن از طرف نهادهایی مانند بانک مرکزی، شـرکت بیمه، گمرک، سـازمان امور مالیاتی، مجموعه اسـتانداری (فرمانداری، بخشـداری و شهرداری)، شـرکت‌های آبفا، توزیع نیروی برق و ادارات کل صمت، بنادر و دریانوردی، آموزش و پرورش و... است.

درعین‌حال برخلاف رژیـم حقوقی مناطق آزاد (قانـون چگونگی اداره مناطـق آزاد، ماده ۱۱ سیاسـت‌های ملی اقتصاد مقاومتـی، ماده ۶۵ قانون احکام دائمی) از برنامه ششـم توسـعه، دبیرخانه شـورای عالـی از نهاد ریاسـت‌جمهوری به وزارت اقتصاد منتقل شـده و این یعنی تنزل جایگاه و نقش سازمان‌ها در سطح ملی و استانی.

در سـه دهه غلبه با تفسـیر به رأی علیه مزایـا و معافیت‌های قانونی و الزامی برای ارائه به سـرمایه‌گذاران و به نفـع قانون و آیین‌نامه‌های وزارت متبوع خود بوده اسـت و فعالان اقتصادی مناطق علاوه بر سازمان منطقه آزاد با نهادهای پیش‌گفته نیز طرف مکاتبه و نظارت هستند. از سوی دیگر با طرح شکایت به دیوان عدالت اداری، سازوکار قانونی تأسیس بانک خارجی، معافیت حقوق در مناطق آزاد ابطال شـده و مجلس نیز فعالیت اقتصادی در مناطق را شامل اخذ مالیات بر ارزش افزوده کرد و در قانون مالیات جدید نیز عملا معافیت مالیاتی حذف شده است.

در مجموع آنچه بیان شـد یعنی قانون و مقـررات مناطق آزاد ضمانت اجرائی ندارد، تعهد دولت به عمل به قانون را اعتباری نیسـت و اینکه شما به‌عنوان سرمایه‌گذار با سازمان عامل، دبیرخانه شورای عالی، وزارت اقتصاد و نهادهای اسـتانی و کشـوری نیز طرف هسـتید. در نتیجه اساسا چرا باید یک سـرمایه‌گذار داخلی یا خارجی مناطق آزاد ایران را برای سرمایه‌گذاری انتخاب کند؟ شما باشید، این محدوده‌های جغرافیایی را برمی‌گزینید؟!

عکس: وحید خدادادی، آتا

کمبود تولید به همراه انباشت تقاضای مسکن، وضعیت این بازار را چالش‌برانگیز کرده است

معادله مجهول مسکن

خانه‌دارشدن بسیاری از مردم بدون ابزار پیش‌فروش و فروش متری ممکن نیست

شـرق: مسـکن یکی از نیازهای اساسـی اسـت که همیشـه مجموعه‌ای از مسائل اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی به آن پیوند خورده اسـت. هر مشکلی در تأمین این نیاز اساسی، معضلات و مشکلات متنوعی به دنبال خواهد داشت.

مسـکن در ایران امـروز به همیـن درد دچار شـده و انبوه تقاضای انباشته‌شـده به همراه تورم سـنگین، زمان انتظار برای خانه‌دارشـدن یک فرد معمولی با درآمدی متوسط را به بیش از ۶۰ سـال رسانده و این یعنی در حالت عادی و با این روال، تعداد زیادی از مردم ایران تا آخر عمر خود خانه‌دار نخواهند شد.

این در حالی اسـت که در قوانین و آیین‌نامه‌های کشـور ما، مسـکن دارای جایگاهـی ویژه بـوده و در قانون اساسـی از آن به عنوان یک حق برای هر فرد و خانواده یاد شـده اسـت. حق مسلمی که بیشتر دولت‌ها در سال‌های اخیر نتوانسته‌اند فضای اقتصادی کشور را برای احقاق آن مهیا کنند.

لزوم اصلاح و به‌روزرسانی قانون پیش‌فروش ساختمان

سیدطه‌حسین مدنی، رئیس اندیشـکده حکمرانی هوشمند، درباره الزامات قانونی مربوط به خانه‌دارشـدن افراد و خانواده‌ها در کشور به «شـرق» می‌گوید: قانون اساسی اولین مرجعی است که می‌توان این موضوع مهم را در آن جسـت‌وجو کرد. در اصول سوم، سی‌ویکم و چهل‌وسوم به‌صراحت به موضوع حق مسکن و سـرپناه پرداخته شده است. در اصل سوم قانون اساسی، دولت موظف شـده همه امکانـات خود را برای برطرف‌کـردن هر نوع محرومیت مسکن به کار برد. در اصل سی‌ویکم نیز داشتن مسکن متناسب با نیاز، حق هر فرد و خانواده ایرانی عنوان و دولت موظف شـده با رعایت اولویت برای آنهـا که نیازمندتر هسـتند، به‌ویژه روستانشینان و کارگران، زمینه اجرای این اصل را فراهم کند.

او می‌گوید: در اصل چهل‌وسـوم قانون اساسـی عنوان شده اقتصاد جمهوری اسلامی ایران بر اساس تأمین نیازهای اساسی، ازجمله مسکن استوار می‌شود. این سه اصل نشان می‌دهد قانون اساسی ما توجه ویژه‌ای به بحث مسکن دارد و الزامات مهمی را برای دولت در نظر گرفته است. این اصول نکات مهمی دارد که ازجمله آن می‌توان به اولویت‌بندی حل مسئله مسکن، رفع فقر و برطرف‌کردن محرومیت و تناسب ساخت مسکن با نیاز جامعه هدف اشـاره کرد. این سـه اصل از جایگاه عالی و مهم مسکن در مهم‌ترین سـند قانونی کشور ما حکایت دارد، اما با وجود این همچنان بخش بزرگی از مردم فاقد مسـکن هسـتند و اقتصاد مسکن وضعیت وخیمی را تجربه می‌کند و در صورت ادامه این وضعیت، آینده بازار مسکن ممکن است وخیم‌تر هم بشود.

رئیس اندیشـکده حکمرانی هوشـمند دراین‌بـاره معتقد اسـت: طبق آمار وزارت راه و شهرسازی، ما تا پایان سال ۱۴۱۰ به حدود ۱۲ میلیون واحد مسکونی جدید نیاز داریم. از طرف دیگر، ۸ میلیون واحد مسکونی فرسـوده هم در کشور وجود دارد که لازم است نوسازی شـود. بنابراین تا سال ۱۴۱۰ لازم است سالانه ۱.۵ میلیون مسکن جدید در کشور ساخته شود.

مدنـی می‌افزاید: «قانون جهش تولید و تأمین مسـکن» که در شهریور ۱۴۰۰ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید، یکی از قوانین جدیدی اسـت که قرار بود در بخش قوانین، راهگشای اقتصاد مسـکن و پاسخی به این نیاز باشـد. در این قانون دولت موظف شد با منابعی که در قالب «صندوق ملی مسکن» تأمین می‌شود، به‌طور متوسـط حداقل یک میلیون مسکن در هر سال بسازد.

رئیس اندیشکده حکمرانی هوشـمند به توجه برنامه هفتم توسعه به موضوع مسکن هم اشاره و اظهار می‌کند: برنامه هفتم توسـعه یکی دیگر از منابع قانونی برای جهت‌دهی به دولت در بخش مسکن است. طبق برنامه هفتم توسعه دولت باید سالانه ۳۵۰ هزار واحد مسـکونی احداث و این رقم را با لحاظ نوسازی بافت فرسوده و مسکن روستایی به ۱.۵ میلیون واحد برساند.

مدنی معتقد است اگرچه این هدف‌گذاری با نیازسنجی بازار مسـکن تناسب دارد، اما باید در عمل دید که دولت چهاردهم و بخشی از دولت پانزدهم چگونه کار خواهند کرد.

علاوه‌براین منابع قانونی بـرای الزام دولت‌ها بـه رفع نیاز مسـکن و پاسخ‌گویی به این بازار تشـنه، قوانین و آیین‌نامه‌های دیگری هم در کشـور وجود دارد که می‌توانـد به‌مثابه یک ابزار به دولت‌ها برای ایفای الزامات و تعهدات خود در بخش مسکن کمک کند.

رئیس اندیشـکده حکمرانی هوشـمند دراین‌باره می‌گوید: قانون پیش‌فروش سـاختمان و آیین‌نامه فروش متری مسکن از همین جنس ابزارهایی است که می‌توانست تا حد زیادی راهگشا باشد، اما متأسـفانه به دلیل ایرادات و ابهامات متعدد، در طول این سـال‌ها امکان به‌کارگیری این ابزارها فراهم نشـده و اگر این ایرادات رفع نشـود، در آینده نیز اقتصاد مسـکن از این ابزارهای تسهیلگر محروم خواهد ماند.

مدنی درباره ایرادات قانون پیش‌فروش ساختمان می‌افزاید: این قانون از سال ۱۳۸۹ در دستور کار قرار گرفت و نهایتا در سال ۱۳۹۴ برای اجرا ابلاغ شـد. یکی از ایرادات این قانون بی‌توجهی به بسیاری از جنبه‌های اقتصاد مسکن مانند تأمین مالی پروژه‌ها و نقش بانک‌ها و دسـتگاه‌های نظارتی است و چون اساسا این قانون بـرای نظارت بر بازار و جلوگیـری از کلاهبرداری جمعی که در بحث پیش‌فروش رخ می‌داد طراحی شـده اسـت، در آن ابزارهایی برای تسهیلگری در ساخت مسکن وجود ندارد.

مدنی ادامه می‌دهد: همچنین قانون پیش‌فروش ساختمان بـدون توجه به بخش خصوصـی و تخصص‌های فنی، اجرائی و مالی آن تصویب شـده اسـت؛ به همین دلیل با شرایط کنونی اقتصاد مسـکن کشـور همخوانی ندارد و از حداقل کارایی هم برخوردار نیست.

رئیس اندیشکده حکمرانی هوشمند همچنین معتقد است در متـن این قانون ایرادات جدی شـکلی و ماهوی وجود دارد و برخـی مواردی که در آن آمده، اصـلا قابلیت اجرائی ندارد و به دلیل عدم صراحت، برخی تخلفاتی که در آن آمده قابل سنجش نیست.

آیین‌نامه طرح فروش متری مسکن در کش‌وقوس میان مجلس و سازمان بورس

مدنی درباره فروش متری مسکن هم می‌گوید: آیین‌نامه طرح فروش متری مسـکن در بورس کالا به‌خوبی پیش نرفته و درگیر کش‌وقوس میان کمیسـیون عمران، به عنوان متولی اصلاح یا تدویـن قانون و سـازمان بورس و بورس کالا، بـه عنوان متولی اجرای آن است.

او معتقد است همه این ایرادات و نبود قانون کارآمد در حوزه پیش‌فروش ساختمان در حالی است که اغلب مردم ما به دلیل مواجهه دائمی با تورم‌های بالا و پایین‌بودن توان مالی، به خرید تدریجی مسکن با اسـتفاده از ابزار پیش‌خرید نیاز مبرم دارند. از طرف دیگر، اغلب سـازنده‌ها هم به دلیل کمبود نقدینگی توان تأمیـن مالی یکباره پروژه‌های خـود را ندارند و ابزار پیش‌فروش می‌تواند در شـروع، ادامه و تکمیل پروژه به آنان کمک و اجرای قانون جهش تولید مسـکن و الزامات برنامه هفتم توسـعه را تسهیل کند.

ورود اجرائی دولت، بازار مسکن را به هم می‌ریزد

مدنـی با تأکید بر تبیین درسـت ایفای نقـش دولت در بازار مسـکن، اظهار می‌کند: سـهم دولت از گردش مالی مسـتقیم در حوزه مسـکن کمتـر از ۱۰ درصد برآورد می‌شـود و بیش از ۹۰ درصد این صنعت در دسـت بخش خصوصی و مردم است. بنابراین با توجه به این سـهم کم، دولت هرچقدر در این مسئله ورود اجرائی بیشتری داشته باشد، به همان نسبت این بازار را به هم خواهد ریخت.

او با اشاره به اینکه سـهم کمتر از ۱۰درصدی دولت در بازار مسـکن تدریجی و بر اسـاس واقعیات اقتصادی به وجود آمده اسـت، می‌افزاید: البته ایـن یک نکته مثبت اسـت؛ چون ورود اقتصـادی دولـت در هر صنعتـی، چالش، رانـت، ناکارآمدی و مشـکلات متعـددی بـه دنبال دارد؛ درسـت مثـل صنعت خودروسازی که نتایج بد آن را شاهد هستیم.

رئیس اندیشکده حکمرانی هوشمند می‌گوید: بنابراین بحث این نیسـت که دولت وارد عرصه ساخت مسکن شود؛ چون در ایـن صورت توفیقی حاصل نخواهد شـد. بحث این اسـت که دولت به‌جای ایفای نقش اجرائی باید با فراهم‌کردن شـرایطی همچون تخصیص زمین رایگان، معافیت مالیاتی، ارائه مشوق‌ها و اعطای تسـهیلات، تسهیلگری و ریل‌گذاری و با طراحی ابزارها و قوانین تخصصی قابل اجرا، بر این صنعت به‌خوبی نظارت کند تا اعداد مطرح‌شده در قوانین ساخت مسکن محقق شود. دولت همچنیـن باید در گفت‌وگو با متخصصان بازار مسـکن، ایرادات را شناسـایی و نیاز مـردم را ارزیابی کند و با به‌کارگیری درسـت ابزارهایی مانند پیش‌فروش، فروش متری و ابزارهای دیگر برای تأمین مالی سهامی پروژه‌های مسـکن، شرایط را برای رونق این بازار فراهم کند.

علاوه بر منابع قانونی اقتصاد مسـکن که به آن اشـاره شد، قوانین دیگری هم در این سال‌ها با هدف کمک به ساخت مسکن و کنترل بازار اجاره تصویب شده است. حتی برخی معتقدند لازم است برای پیشبرد بهتر امور، وزارت راه و شهرسازی تفکیک شود.

گره تأمین مالی در صنعت ساختمان

عبدالجلال ایری، سـخنگوی کمیسیون عمران نیز به «شرق» می‌گوید: ما در حوزه مسـکن چند قانون بسـیار مهم به عنوان زنجیره تأمین مسـکن و مدیریت بازار تدوین و تصویب کردیم که شـامل قانون جهش تولید مسـکن، قانون مالیات بر خانه‌های خالی و قانون ساماندهی زمین، مسکن و اجاره‌بها می‌شود.

او می‌افزاید: اجرای دقیق این قوانین آثار بسیار مثبتی در بازار خواهد داشـت و معتقدیم این قوانین سـنگین بوده و لایه‌های پنهانی داشـته که نیازمند تمرکزی ویژه است. هم‌اکنون چالش سـاخت مسکن در سراسر کشـور و بحران گرانی افسارگسیخته اجاره‌بها بدون نظارت و مدیریت دقیق سامان نمی‌یابد.

ایـری با اشـاره به مشـکلات تأمیـن مالی و تأمیـن زمین و محقق‌نشدن هدف‌گذاری‌های ساخت مسکن در کشور می‌گوید: به‌طور کلی سـاختار سیاسـت‌گذاری برای تحقق وعده مسکن مورد قبول نیست و نیاز به بازنگری دارد.

این نماینده مجلس شورای اسـلامی با تأکید بر لزوم تعامل دولت با بخش خصوصی برای تأمین مالی پروژه‌های مسـکن، معتقد اسـت اگر تعامل مثبت بین بخـش خصوصی و دولت فراهم شود، می‌توان به اجرای طرح جهش مسکن امیدوار بود.

ایری می‌افزاید: دولت بدون تعامل بخش خصوص نمی‌تواند در موضوع تأمین مسکن موفق باشد.

سـخنگوی کمیسـیون عمران مجلس در پایان با اشـاره به اینکه حوزه مسـکن ذیل مجموعه وزارت راه و شهرسازی فشار سـنگینی به این وزارتخانه تحمیل می‌کند، معتقد است که راه و مسـکن با یکدیگر همخوانی ندارند و لازم اسـت وزارت راه و شهرسازی تفکیک شود تا به مسائل هر دو حوزه در دو وزارتخانه پرداخته شود.

یادداشت

چند سؤال درباره دالان زنگزور

لطفعلی بخشی: ۱- بارها از مسئولان ایران شـنیده‌ایم که با احداث ایـن دالان موافق نیستند. از سوی دیگر فیلم‌هایی در فضای مجازی وجود دارد که کار ساخت دالان به سرعت در حال پیشرفت است! آیا ساخت دالان عملا شـروع شده اسـت؟ اگر چنین است، موضع رسـمی کشورمان چیست؟ ۲- در نقشـه دالان می‌بینیم که به عرض پنج کیلومتر و به مرز ایران چسـبیده است و موجـب قطـع ارتبـاط زمینی ایـران با ارمنستان می‌شود. پنج کیلومتر برای عرض چنین مسـیری عجیب به نظر می‌رسد! آیا نمی‌شـد این دالان مثلا ۲۰ کیلومتر بالاتر احداث شـود تا بـا مرز ایران و ارمنسـتان فاصله داشته باشـد؟ آیا در احداث دالان، نزدیـک مرز ایران، عمدی وجـود دارد که ایـران را از این مسـیر حیاتی محروم کند؟ ۳- آیـا امکان ایجـاد گذرگاه‌های روگذر و زیرگـذر از ایـن دالان وجود نـدارد که راه زمینـی ایران به ارمنسـتان حفظ شـود؟ ۴- به یاد داریم که فرانسـه بـا ایجاد این دالان مخالفت کرد. اتحادیه اروپا و آمریکا هم به نظر می‌رسد نظر مثبتی به آن ندارند. چرا ما آنها را درگیر موضوع نمی‌کنیم؟ ۵- البته مواضع روسیه عجیب به نظر می‌رسد و بـا منافع بلندمـدت کرملیـن در قفقاز و آسـیای میانـه و بلندپروازی‌های ترکیه سـازگاری ندارد، اما به دلیل گرفتارشـدن روسیه در اوکراین، شـاید این مسیر مفری برای پوتین باشد. ۶- آیا نمی‌شود به عنوان یک پاتـک، ایـران خواهـان بازپس‌گیری منطقه قره‌سو و آرارات کوچک که رضا شاه به ترکیه بخشـید، بشود؟ البته دلیل ما این اسـت که این تصمیم رضاشاه به تصویب مجلس ایران نرسـیده است و مشروعیت ندارد و امروز ایـران خواهان بازپس‌گیری این بخش از خاک خود است. مطرح‌کردن درست این موضوع می‌تواند امتیازی برای ایران در این منازعه محسوب شود.

نقدی بر یک تصمیم رئیس‌جمهور

ادامه از صفحه اول

در نتیجـه در لایه سـرمایه‌بر، ترکیب بنـگاه‌داری غیردولتی رانتـی و بنگاه‌هـای دولتـی ناتوان و بدهکار و در لایه پایین هـم دولت ضعیف شـکل گرفته اسـت» (نیلی- همان). ۳- نتیجه آنکه وقتی غیر از فضای کلان اقتصادی و تعیین مؤلفه‌هایی همچون نـرخ ارز و سـود بانکی و قیمت حامل‌هـای انـرژی و تعرفـه و...، قیمت کالاها و محصولات نیز توسط دولت تعیین می‌شـود و حقوق مالکیت نقـض و انواع ممنوعیت‌هـا و محدودیت‌هـای وارداتی و صادراتی لحظـه‌ای و ناگهانی بر فضای تولیـد حاکم می‌شـود، نظام بنـگاه‌داری کشـور مبدل به موجـودی عجیب‌الخلقه می‌شـود کـه راه را بـر هر گونـه تحولی در نظام اقتصادی سـد می‌کنـد و اقتصاد سیاسی معیوبی را شـکل می‌دهد (کافی اسـت نگاهی به بلایی که سهام عدالت بر سر مهم‌ترین بنگاه‌های کشور آورد بیندازیم و اینکـه معلوم نیسـت اصـولا مالک این بنگاه‌ها کیسـت؟). بنگاه‌هـای دولتی در کشـورمان هیچ‌گونه سازوکار اصیل قیمت یا نظام بازاری حقیقی ندارند. قیمت برای مصرف‌کننده و کالاهای سـرمایه‌ای عمدتا توسط دولت وضع می‌شود و حداقل فضا را بـرای انعکاس تنوع کیفیـت آنها باقی می‌گذارد. بنابراین بنگاه‌ها انگیزه کمی برای بهبود کیفیت تولیداتشان دارند چه برسد به معرفی تولیدات جدید. همچنین بنگاه‌های دولتی که دسترسـی تضمینی به سوخت یارانه‌ای دارند، انگیزه‌ای برای صرفه‌جویی ندارنـد. تغییر ایـن وضعیت ناگـوار نه با تنبیـه یا تشـویق مدیران این شـرکت‌ها و تعطیل‌کردن آنها بلکه با شـناخت چرایی ماجرا و حرکت در مسیر تغییر نقش دولت از بنگاه‌دار به سیاست‌گذار و اقتصادی آزاد و رقابتی اسـت که تأمین و تضمین حقوق مالکیت پیش‌شرط اساسی آن است.

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی

شرکت برق منطقه ای آذربایجان

شرکت برق منطقه ای آذربایجان در نظر دارد مناقصه عمومی احداث فونداسیون، تهیه و نصب برج و سیم کشی خط ۱۳۲ کیلوولت پارس آباد – آغدام – اجیرلو بصورت مناقصه یک مرحله ای توام با ارزیابی کیفی را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به شماره فراخوان ۲۰۰۳۰۰۱۱۱۹۰۰۰۰۴۱ به آدرس الکترونیکی www.setadiran.ir برگزار نماید.

مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۲۷,۲۱۸,۵۶۲,۰۰۰ ریال بحروف (بیست و هفت میلیارد و دویست و هجده میلیون و پانصد و شصت و دو هزار ریال) بصورت ضمانتنامه بانکی و یا واریز نقدی بحساب سیبا بشماره ۰۱۱۰۶۴۰۷۱۴۴۴۸۰ IR ۱۱۰۱۰۰۰۰۴۰۰ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بنام شرکت برق منطقه ای آذربایجان

بهای فروش اسناد : ۲۰۰,۰۰۰ ریال (دویست هزار ریال)

جدول زمانی انجام مناقصه	
شروع فروش اسناد	از ساعت ۸ صبح مورخ ۱۴۰۳/۶/۲۵
مهلت دریافت اسناد	تا ساعت ۱۹ عصر مورخ ۱۴۰۳/۶/۲۹
مهلت بارگذاری پیشنهادات در سامانه ستاد	تا ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۳/۷/۱۷
بازگشایی پاکات	ساعت ۱۱ صبح مورخ ۱۴۰۳/۷/۱۷

جهت اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه : مرکز تماس ۴۱۹۳۴-۰۲۱

جهت اخذ اطلاعات بیشتر به سایتهای زیر مراجعه و یا با شماره تلفن ۳۲۳۵-۳۱۰۷-۰۴۱ تماس حاصل فرمایند.

www.setadiran.ir www.Iets.mporg.ir www.azrec.co.ir www.tavanir.org.ir

شناسه آگهی : ۱۷۸۶۵۷۸

نوبت اول : ۱۴۰۳/۰۶/۲۵ نوبت دوم : ۱۴۰۳/۰۶/۲۷

روابط عمومی شرکت برق منطقه ای آذربایجان

۵۰۸۲

نوبت دوم

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای

شرکت گاز استان چهارمحال و بختیاری

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقصهٔ عمومی دو مرحله ای از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تامین نماید:

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۳۰۹۷۲۲۴۰۰۰۰۲۵
شماره مناقصه و تقاضا	تقاضای R2-4021202407-GH مناقصه شماره R2-03/018
موضوع مناقصه / شرح مختصر اقلام درخواستی	Water jet
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	۱۴/۶۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
نوع تضمین شرکت درفرایند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضامین قابل قبول وفق آیین نامه تضمین شماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می باشد.
مبلغ برآوردی مناقصه	۲۹۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی در سامانه ستاد	۱۰ روز پس از درج آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می باشد.
آخرین مهلت بارگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (رزومه) در سامانه ستاد	ظرف مدت دو هفته پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می باشد.
آخرین مهلت بارگزاری پیشنهادات فنی / مالی در سامانه ستاد	پس از ارزیابی کیفی مناقصه گران، مستندات دریافت پیشنهاد فنی و مالی بهمراه برنامه زمانی از طریق سامانه ستاد ارسال می گردد.
آدرس مناقصه گزار	استان بوشهر شهرستان عسلویه شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی پالایشگاه دوم ساختمان مدیریت پالایشگاه دوم خدمات کالا

بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: WWW.SETADIRAN.IR انجام می پذیرد وبه پیشنهاد های خارج از سامانه ستاد هیچگونه ترتیب اثری داده نخواهد شد و مناقصه گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی اقدام نمایند.

مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به سایت WWW.SPGC.IR مراجعه و یا با شماره تلفن‌های۰۷۷۳۱۳۱۳۹۹۳-۴ تماس حاصل فرمایند.

شناسه آگهی : ۱۷۸۷۵۳۵ نوبت اول : ۱۴۰۳/۰۶/۲۶ نوبت دوم : ۱۴۰۳/۰۶/۲۷

روابط عمومی شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی

۵۱۲۰